ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៥១៤/០០៨

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខនស/រកម/០១៩៦/០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីផ្លូវថ្នល់ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី០៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៤ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី២ នីតិកាលទី៥ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យចប់សព្វគ្រប់លើទម្រង់ និងគតិច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៤ នាសម័យប្រជុំវិសាមញ្ញ នីតិកាលទី៣ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ ៖

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ច្បាប់
ស្តីពី
ផ្លូវថ្នល់

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងគ្រប់គ្រង អភិវឌ្ឍវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ និងធានាសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២.-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅដូចតទៅ ៖

- ការពារទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ការពារនិងលើកកម្ពស់គុណភាពផ្លូវថ្នល់ រក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់ សម្រួលការធ្វើដំណើរនិងការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោក
- កំណត់គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការអភិវឌ្ឍសម្រាប់សាងសង់ ជួសជុល និងថែទាំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ព្រមទាំងកំណត់វិធាននិងបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស
- ជំរុញនិងលើកទឹកចិត្តឲ្យវិស័យឯកជនចូលរួមក្នុងការសាងសង់ ការជួសជុល ការថែទាំ និងការអភិវឌ្ឍវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់
- ជំរុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនិងសមាហរណកម្មជាតិ តំបន់ អនុតំបន់ និងអន្តរជាតិ លើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់
- លើកទឹកចិត្តចំពោះការសិក្សាស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសនិងការផ្ទេរបច្ចេកវិជ្ជាថ្មីៗ ដល់ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- អភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សក្នុងវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះរាល់សកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៤.-

វាក្យសព្ទបច្ចេកទេសដែលប្រើប្រាស់ក្នុងច្បាប់នេះ មានកំណត់នៅក្នុងសទ្ទានុក្រមដែលជាឧបសម្ព័ន្ធនៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ២
សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់

មាត្រា ៥.-

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

១- ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន មានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងលើផ្លូវល្បឿនលឿន ផ្លូវជាតិ ផ្លូវខេត្ត និងផ្លូវផ្សេងទៀតដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ឱ្យ ។

២- ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងលើផ្លូវជនបទ និងផ្លូវផ្សេងទៀតដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ឱ្យ ។

៣- រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងលើផ្លូវរាជធានី ផ្លូវក្រុង ផ្លូវទីប្រជុំជននានាក្នុងខេត្ត ដែលត្រូវបានកសាងជួសជុលថែទាំដោយប្រើប្រាស់ថវិការបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងថវិកាដែលបានកៀរគរពីប្រភពផ្សេងទៀត និងផ្លូវផ្សេងទៀតតាមការផ្ទេរមុខងារពីក្រសួង សាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន និងក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទទៅរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ព្រមទាំងផ្លូវផ្សេងទៀតក្រោយពីមានការសម្រេចឯកភាពពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។

ការបែងចែកសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ផ្សេងទៀត ត្រូវកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ៦.-

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ មានសិទ្ធិក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងចាត់ចែងផ្លូវថ្នល់ក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនស្របតាមចំណុចទី ៣ នៃមាត្រា ៥ នៃច្បាប់នេះ ។ រាល់ការធ្វើផែនការ ការអភិវឌ្ឍផ្លូវថ្នល់ ការសិក្សាគម្រោងប្លង់ ដែលទាមទារបច្ចេកទេសខ្ពស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិអាចសុំការឯកភាពពីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ឬក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទទៅតាមជំនាញរបស់ក្រសួង និងត្រូវគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស បទប្បញ្ញត្តិនគរូបនីយកម្ម និងបេតិកភណ្ឌ និងស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៣

ប្រភេទ ឈ្មោះ និងចំណាត់ថ្នាក់ផ្លូវថ្នល់

មាត្រា ៧.-

ផ្លូវថ្នល់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានបែងចែកជាប្រភេទដូចខាងក្រោម ៖

១- ផ្លូវល្បឿនលឿន ។

២- ផ្លូវជាតិ ។

៣- ផ្លូវខេត្ត ។

៤- ផ្លូវជនបទ ។

៥- ផ្លូវរាជធានី ផ្លូវក្រុង និងផ្លូវទីប្រជុំជននានាក្នុងខេត្ត ។

៦- ប្រភេទផ្លូវផ្សេងៗទៀតដែលកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ៨.-

ផ្លូវល្បឿនលឿន ផ្លូវជាតិ ផ្លូវខេត្ត ផ្លូវរាជធានី ផ្លូវក្រុង ផ្លូវទីប្រជុំជននានាក្នុងខេត្ត និង ផ្លូវជនបទ ត្រូវមានឈ្មោះផ្លូវ និងឬលេខផ្លូវ និង ត្រូវកំណត់ចម្ងាយជាក់លាក់ ។

ការដាក់ឈ្មោះផ្លូវ ឬការដាក់លេខផ្លូវត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

១- ឈ្មោះផ្លូវអាចដាក់ជាឈ្មោះវីរបុរស ឥស្សរជន សប្បុរសជន ឈ្មោះពីប្រវត្តិសាស្ត្រ ឈ្មោះតាមភូមិសាស្ត្រធម្មជាតិ ឈ្មោះតាមវប្បធម៌ ឈ្មោះពីបរមបុរាណ ឈ្មោះតាមទម្លាប់ ។

២- លេខផ្លូវត្រូវដាក់តាមវិធីសាស្ត្រមួយ ដែលអាចកំណត់ច្បាស់លាស់នូវទីតាំងផ្លូវ ប្រភេទផ្លូវ និងអាទិភាពផ្លូវ ។

៣- ឈ្មោះផ្លូវឬលេខផ្លូវ ដែលតភ្ជាប់ទៅនឹងផ្លូវអន្តរជាតិ ត្រូវដាក់តាមការសម្រេចពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។ ផ្លូវដែលតភ្ជាប់ទៅនឹងផ្លូវអន្តរជាតិ ត្រូវដាក់ទាំងឈ្មោះ ទាំងលេខផ្លូវក្នុងប្រទេស និងទាំងឈ្មោះទាំងលេខផ្លូវអន្តរជាតិ ។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការដាក់ឈ្មោះផ្លូវ ឬលេខផ្លូវ និងការកែប្រែឈ្មោះផ្លូវ ឬលេខផ្លូវត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៩.-

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវរៀបចំបែងចែកចំណាត់ថ្នាក់ផ្លូវថ្នល់ដោយផ្អែកទៅលើការគ្រប់គ្រងភូមិសាស្ត្ររដ្ឋបាល មុខងារនៃផ្លូវថ្នល់ និងបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសផ្លូវថ្នល់ និងត្រូវធ្វើបញ្ជីសារពើភណ្ឌផ្លូវថ្នល់ ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ពាក់ព័ន្ធក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុត ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំម្តង ដើម្បីធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ផ្លូវថ្នល់ និងកែប្រែចំណាត់ថ្នាក់ផ្លូវថ្នល់ ។

មុខងារនៃផ្លូវថ្នល់ និងការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ផ្លូវថ្នល់ និងការកែប្រែចំណាត់ថ្នាក់ផ្លូវថ្នល់ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៤
ការអភិវឌ្ឍ និងការថែទាំផ្លូវថ្នល់

មាត្រា ១០.-

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវរៀបចំផែនការមេអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវថ្នល់ គម្រោងប្លង់ និងកំណត់អាទិភាពគម្រោងសាងសង់ ស្តារឡើងវិញ កែលម្អ ពង្រីក និងថែទាំផ្លូវថ្នល់ ព្រមទាំងសកម្មភាព អភិវឌ្ឍវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ផ្សេងទៀត ដើម្បីដាក់ស្នើសុំគោលការណ៍ឯកភាពពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។

បែបបទ និងវិធីសាស្ត្រ នៃការបង្កើតផែនការមេអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវថ្នល់ ការរៀបចំគម្រោងប្លង់ និងការកំណត់អាទិភាពគម្រោង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួង រវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និង[illegible] និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

មាត្រា ១១.-

[illegible]ចំពោះ[illegible]ល់ការសាងសង់ ការពង្រីកផ្លូវថ្នល់ ផ្លូវប្រសព្វ ផ្លូវជាន់គ្នា ស្ពាន ស្ពានអាកាស ស្ពាន

វែលង ផ្លូវក្នុងដី ឬរូងក្រោមដី ផ្លូវក្រោមផ្ទៃទឹក ផ្លូវលើ ឬក្រោមផ្លូវអេយស្វ័យយាន ជាពិសេសផ្លូវមានចរាចរណ៍កកស្ទះជារៀងរាល់ថ្ងៃ ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាសាធារណៈ និងបញ្ជូនសំណើប្លង់សាងសង់ដល់សមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ។ ក្នុងករណីនេះ ប្រសិនបើការសាងសង់ ឬការពង្រីកផ្លូវថ្នល់នោះប៉ះពាល់ដល់កម្មសិទ្ធិស្របច្បាប់ កម្មសិទ្ធិករអាចទទួលបានសំណងសមរម្យនិងយុត្តិធម៌ ស្របតាមច្បាប់ស្តីពីអស្សាមិករណ៍ ។

មាត្រា ១២.-

រាល់ការសាងសង់លើដីសម្រាប់អភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ជាពិសេសលើដីចំណីផ្លូវជាលក្ខណៈអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវបានហាមឃាត់ លើកលែងតែការសាងសង់ក្នុងគម្រោងចាំបាច់មួយចំនួនដូចជាបរិក្ខារបម្រើឲ្យវិស័យការពារជាតិ សន្តិសុខជាតិ បរិក្ខារបម្រើឲ្យការគ្រប់គ្រង ឬការសាងសង់ផ្លូវនិងបរិក្ខារសំណង់សេវាសាធារណៈផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវស្នើសុំការឯកភាពជាគោលការណ៍ពីរាជរដ្ឋាភិបាលតាមសំណើរបស់សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ។

ដីចំណីផ្លូវ អាចប្រើប្រាស់បានសម្រាប់គោលបំណងផ្សេងៗជាលក្ខណៈបណ្តោះអាសន្ន ដោយមិនត្រូវធ្វើប៉ះពាល់ដល់បរិក្ខារនិងសំណង់ផ្សេងៗសម្រាប់សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវថ្នល់ឡើយ ។

ការគ្រប់គ្រងលើការប្រើប្រាស់ដីចំណីផ្លូវនៅតាមបណ្តាញផ្លូវថ្នល់ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១៣.-

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ឬផ្នែកឯកជនដែលបានទទួលសិទ្ធិសាងសង់ ឬអភិវឌ្ឍផ្លូវថ្នល់ថ្មីត្រូវបំពាក់បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ និងស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសមុននឹងដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការ ។

មាត្រា ១៤.-

ការសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ថ្មី ត្រូវត្រៀមបម្រុងទុកដីចំណីផ្លូវនិងដីសម្រាប់សំណង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ចាំបាច់ផ្សេងៗទៀត ។

ដោយឡែកការសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ក្នុងទីក្រុង បុរី និងតំបន់អភិវឌ្ឍន៍ថ្មី ត្រូវសាងសង់ផ្លូវសម្រាប់ថ្មើរជើង ផ្លូវសម្រាប់ជនពិការ និងសំណង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ចាំបាច់ផ្សេងៗទៀត ដែលធានាបាននូវសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ ។

ការត្រៀមបម្រុងទុកដីចំណីផ្លូវ និងដីសម្រាប់សំណង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ខាងលើ ត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងត្រូវផ្ញើសំណើប្លង់នៃការបម្រុងទុកដីចំណីផ្លូវ និងដីសម្រាប់សំណង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ទាំងនោះ ជូនក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងក្រសួងមហាផ្ទៃ ដើម្បីចូលរួមសហការចាត់វិធានការការពារ ។

មាត្រា ១៥.-

ចំពោះរាល់ការសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ ផ្លូវប្រសព្វ ផ្លូវប្រសព្វក្នុងលំហ ផ្លូវជាន់គ្នា ស្ពានអាកាស ស្ពានរំលេង ផ្លូវរូងក្រោមដី ផ្លូវក្រោមទឹក ឬផ្លូវជួបគ្នារវាងផ្លូវថ្នល់និងផ្លូវអយស្ម័យយាន ត្រូវសាងសង់ទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៦.-

ផ្លូវថ្នល់ត្រូវតែទទួលបានការថែទាំជាទៀងទាត់ ។ ការថែទាំផ្លូវថ្នល់ត្រូវមានលក្ខណៈជាប្រភេទការថែទាំខួប ការថែទាំប្រចាំ និងការជួសជុលបន្ទាន់ ។

ផ្លូវថ្នល់ដែលដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការ ត្រូវគ្រប់គ្រងនិងថែទាំស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស និងនីតិវិធីជួសជុលថែទាំដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ដោយត្រូវថែរក្សាស្ថានភាពនៃផ្លូវថ្នល់ឲ្យបានល្អ ធ្វើសវនកម្ម និងត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំនូវសមាសភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ។

មាត្រា ១៧.-

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវរៀបចំឲ្យមានស្ថានីយថ្លឹងយានយន្តនៅចំណុចចាំបាច់ ស្ថានីយចំណតរថយន្ត ទីសំចតរថយន្ត ស្ថានីយឈប់សម្រាក ទីតាំងលំហែ នៅតាមបណ្តាញផ្លូវថ្នល់ ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ អាចសាងសង់ស្ថានីយប្រមូលចំណូល នៅតាមបណ្តាញផ្លូវថ្នល់ ដើម្បីបម្រើឲ្យសេវាដឹកជញ្ជូន ការពារនិងថែទាំផ្លូវថ្នល់ ក្រោយពីមានការឯកភាពពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។

រាល់បណ្តាសំណង់ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ត្រូវគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិ បច្ចេកទេសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៨.-

រាល់គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍និងថែទាំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ដែលបានទទួលការឯកភាពជាគោលការណ៍ពីរាជរដ្ឋាភិបាល សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់អាចអនុវត្តគម្រោងនេះដោយខ្លួនឯង ឬអនុញ្ញាតឲ្យផ្នែកឯកជនចូលរួមអភិវឌ្ឍនិងថែទាំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ស្របតាមច្បាប់ស្តីពី លទ្ធកម្មសាធារណៈ ។

ក្នុងករណីដែលសម្បទានិក ឬក្រុមហ៊ុនសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ជាអ្នកអនុវត្តគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ ឬគម្រោងអភិវឌ្ឍផ្លូវថ្នល់ ត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ច្បាប់ស្តីពីសម្បទាន និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធ

មាត្រា ១៩.-

សម្បទានិក ឬក្រុមហ៊ុនសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលបំពេញតួនាទីក្នុងសមត្ថកិច្ចជាអ្នកគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យ សវនកម្ម ឬដោះស្រាយវិវាទផ្លូវថ្នល់ និងត្រូវផ្តល់របាយការណ៍ទៀងទាត់អំពីការសាងសង់ ការថែទាំផ្លូវថ្នល់ ឧបទ្ទវហេតុគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ និងរបាយការណ៍បន្ទាន់ ក្នុងករណីមានព្រឹត្តិការណ៍អ្វីមួយកើតឡើងពាក់ព័ន្ធ នឹងផ្លូវថ្នល់ ។

ជំពូកទី ៥
អង្គភាពបច្ចេកទេស
និងបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់

មាត្រា ២០.-

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធចាត់តាំងរបស់ខ្លួនឲ្យឆ្លើយតបនឹងផែនការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ និងតម្រូវការសេវាសាធារណៈ ។

មាត្រា ២១.-

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវរៀបចំឲ្យមានវិទ្យាស្ថានជាតិអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ។ វិទ្យាស្ថាននេះ មានតួនាទីសិក្សា ស្រាវជ្រាវ ពិសោធ និងបណ្តុះបណ្តាល និងជាមណ្ឌលគ្រប់គ្រងប្រមូល និងចែកចាយព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់វិទ្យាស្ថានជាតិអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ២២.-

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវរៀបចំឲ្យមានមន្ទីរពិសោធន៍ថ្នាក់ជាតិវិស័យផ្លូវថ្នល់មួយ ។ មន្ទីរពិសោធន៍នេះ មានតួនាទីធ្វើការពិសោធន៍គុណភាព វាយតម្លៃសម្ភារៈសំណង់ រូបធាតុសម្ភារៈផ្សេងៗដែលយកមកប្រើប្រាស់ក្នុងការងារអនុវត្ត និងចេញលិខិតបញ្ជាក់គុណភាពពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យសាធារណការ ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់មន្ទីរពិសោធន៍ថ្នាក់ជាតិវិស័យផ្លូវថ្នល់ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ២៣.-

ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន មានសមត្ថកិច្ចក្នុងការរៀបចំបទប្បញ្ញត្តិ បច្ចេកទេសហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ និងការតម្រូវលើបច្ចេកទេសផ្សេងទៀតឲ្យស្របនឹងបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសអន្តរជាតិ សម្រាប់ការសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ មានដូចខាងក្រោម ៖

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

១- បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសសាងសង់ផ្លូវ សាងសង់ស្ពាន ។

២- បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសបរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ បរិក្ខារសម្រួលការបង្ហូរទឹក និងសំណង់សិល្បការ្យ ។

៣- បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសសុវត្ថិភាពនិងការថែទាំគ្រឿងចក្រធុនធ្ងន់ ។

៤- បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសសុវត្ថិភាពការងារសម្រាប់កម្មករសំណង់សាធារណការ ។

៥- បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសនិងនីតិវិធីជួសជុលថែទាំផ្លូវថ្នល់ ។

៦- បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសសាងសង់ស្ថានីយថ្លឹងយានយន្ត ស្ថានីយចំណតរថយន្ត ទីសំចតរថយន្ត ស្ថានីយឈប់សម្រាក ទីតាំងលំហែ នៅតាមបណ្តាញផ្លូវថ្នល់ ។

៧- បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសផ្សេងទៀតដែលបម្រើឲ្យវិស័យសាធារណការផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ។

បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសនីមួយៗ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ។

ជំពូកទី ៦
ការប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់

មាត្រា ២៤.-

អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់និងអ្នកជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងផ្លូវថ្នល់ទាំងអស់ ត្រូវគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ និងច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ។

ច្បាប់នេះត្រូវមានអាទិភាព ក្នុងករណីដែលបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោកមិនស្របគ្នានឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ២៥.-

អ្នកប្រើប្រាស់យានយន្តដឹកជញ្ជូនលើផ្លូវថ្នល់ ត្រូវអនុវត្តតាមការកំណត់អំពីការផ្ទុកទម្ងន់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ និងត្រូវចូលត្រួតពិនិត្យថ្លឹងទម្ងន់នៅស្ថានីយថ្លឹងយានយន្តដែលស្ថិតនៅតាមបណ្តាញផ្លូវថ្នល់នីមួយៗ ព្រមទាំងគោរពតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេសទំហំផ្លូវកម្រិតកំណត់ ។

បទដ្ឋានបច្ចេកទេសទំហំផ្លូវកម្រិតកំណត់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូននិងប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

ការត្រួតពិនិត្យយានយន្តដឹកជញ្ជូនលើសទម្ងន់កម្រិតកំណត់ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការដឹកនាំការត្រួតពិនិត្យយានយន្តដឹកជញ្ជូនលើសទម្ងន់កម្រិតកំណត់ ។

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់គណៈកម្មាធិការដឹកនាំការត្រួតពិនិត្យយានយន្តដឹកជញ្ជូនលើសទម្ងន់កម្រិតកំណត់ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ២៦.-

ទម្ងន់ដឹកជញ្ជូនអតិបរមាលើបណ្តាញផ្លូវថ្នល់ មានដូចតទៅ ៖

១- លើផ្លូវល្បឿនលឿន ផ្លូវជាតិ ផ្លូវខេត្ត ផ្លូវរាជធានី ផ្លូវក្រុង ផ្លូវទីប្រជុំជននានាក្នុងខេត្ត និងផ្លូវជនបទ ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

ក- ការកម្រិតទម្ងន់អតិបរមាសង្កត់លើភ្លៅរថយន្ត រ៉ឺម៉ក ឬសឺមីរ៉ឺម៉កត្រូវកំណត់ត្រឹម ៖

- ៦(ប្រាំមួយ)តោន សម្រាប់ភ្លៅទោលដែលមានកង់២(ពីរ) ស្ថិតនៅផ្នែកចង្កូតរថយន្ត
- ១១(ដប់មួយ)តោន សម្រាប់ភ្លៅភ្លោះដែលមានកង់៤(បួន) ស្ថិតនៅផ្នែកចង្កូតរថយន្ត
- ១០(ដប់)តោន សម្រាប់ភ្លៅទោលដែលមានកង់៤(បួន)
- ១៩(ដប់ប្រាំបួន)តោន សម្រាប់ភ្លៅភ្លោះដែលមានកង់៨(ប្រាំបី)
- ២៤(ម្ភៃបួន)តោន សម្រាប់ភ្លៅបីជិតគ្នាដែលមានកង់១២(ដប់ពីរ) ។

ខ- ការកម្រិតទម្ងន់សរុបអនុញ្ញាតអតិបរមារបស់រថយន្ត ត្រូវកំណត់ត្រឹម ៖

- ១៦(ដប់ប្រាំមួយ)តោន សម្រាប់រថយន្តដែលមានភ្លៅ២(ពីរ) គឺភ្លៅទោលផ្នែកខាងមុខរថយន្តដែលមានកង់២(ពីរ)និងភ្លៅទោលផ្នែកខាងក្រោយរថយន្តដែលមានកង់៤(បួន)
- ២៥(ម្ភៃប្រាំ)តោន សម្រាប់រថយន្តដែលមានភ្លៅ៣(បី) គឺភ្លៅទោលផ្នែកខាងមុខរថយន្តដែលមានកង់២(ពីរ) និងភ្លៅភ្លោះផ្នែកខាងក្រោយរថយន្តដែលមានកង់៨(ប្រាំបី)
- ៣០(សាមសិប)តោន សម្រាប់រថយន្តដែលមានភ្លៅ៤(បួន) គឺភ្លៅភ្លោះផ្នែកខាងមុខរថយន្តដែលមានកង់៤(បួន) និងភ្លៅភ្លោះផ្នែកខាងក្រោយរថយន្តដែលមានកង់៨(ប្រាំបី) ។

គ- ការកម្រិតទម្ងន់សរុបអនុញ្ញាតអតិបរមារបស់រថយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉កត្រូវកំណត់ត្រឹម ៖

- ៣៥(សាមសិបប្រាំ)តោន សម្រាប់រថយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមានភ្លៅ៤(បួន) គឺភ្លៅទោលផ្នែកខាងមុខរថយន្តដែលមានកង់២(ពីរ) ភ្លៅទោលផ្នែកខាងក្រោយរថយន្តដែលមានកង់៤(បួន)និងភ្លៅទោលផ្នែកខាងក្រោយរ៉ឺម៉កដែលមានកង់៤(បួន)
- ៤០(សែសិប)តោន សម្រាប់រថយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉កដែលមានភ្លៅចាប់ពី៥(ប្រាំ) ឡើងទៅ ។

ឃ-ការកម្រិតទម្ងន់សរុបអនុញ្ញាតអតិបរមា របស់រថយន្តសណ្តោងសឺមីរ៉ឺម៉កត្រូវកំណត់ត្រឹម ៖

- ៣៥(សាមសិបប្រាំ)តោន សម្រាប់រថយន្តសណ្តោងសឺមីរ៉ឺម៉កដែលមានភ្លៅ៤(បួន) គឺភ្លៅទោលផ្នែកខាងមុខរថយន្តដែលមានកង់២(ពីរ) ភ្លៅទោលផ្នែកខាងក្រោយ

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL * ព្រះបរមរាជវាំង

រថយន្តដែលមានកង់៤(បួន) និងភ្លៅភ្ជោះផ្នែកខាងក្រោយសឺមីរ៉ឺម៉កដែលមានកង់៨(ប្រាំបី)

- ៤០(សែសិប)តោន សម្រាប់រថយន្តសណ្តោងសឺមីរ៉ឺម៉កដែលមានភ្លៅ៥(ប្រាំ) ។

ចំពោះទម្ងន់រថយន្ត និងរថយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉ក ឬសឺមីរ៉ឺម៉ក ដែលគ្មានចែងនៅក្នុងចំណុចខាងលើនេះ ត្រូវសុំលិខិតអនុញ្ញាតពិសេសពីសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ។

២- រាល់ទម្ងន់សង្កត់លើអ័ក្សភ្លៅរថយន្តដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី១ ខាងលើ ត្រូវមានសម្ពាធទៅលើផ្ទៃថ្នល់មិនលើសពី៥(ប្រាំ)គក្រ/សម^2 ។

មាត្រា ២៧.-

អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ក្នុងពេលទៅដល់កំពង់ចម្លង ឬផ្លូវឡើងចំណោតខ្ពស់ ឬផ្លូវតម្រូវឲ្យមានការប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់ ត្រូវគោរពតាមការបញ្ជារបស់ភ្នាក់ងារកំពង់ចម្លង ឬភ្នាក់ងារសុវត្ថិភាពដែលប្រចាំការនៅតាមគោលដៅ ។

បទបញ្ញានៃការប្រើប្រាស់កំពង់ចម្លងនិងការប្រើប្រាស់ផ្លូវឡើងចំណោតខ្ពស់ ឬផ្លូវតម្រូវឲ្យមានការប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូននិងប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

មាត្រា ២៨.-

ការរៀបចំចាត់ចែងសកម្មភាពនានាដូចជា សកម្មភាពវប្បធម៌ កីឡា ការតាំងពិព័រណ៍ និងពិធីបុណ្យផ្សេងទៀតនៅលើដងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវប្រតិបត្តិតាមការណែនាំដូចខាងក្រោម ៖

១- អ្នករៀបចំត្រូវលើកសំណើសុំប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ ដោយភ្ជាប់ជាមួយនូវគម្រោងការពារសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ទៅរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។ សកម្មភាពនេះអាចប្រព្រឹត្តទៅបានក្រោយពេលទទួលបានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិតាមលំដាប់ថ្នាក់ទៅតាមកម្រិត នៃពិធី និងតាមភាពចាំបាច់ ។

២- រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានអំពីគម្រោងបិទផ្លូវថ្នល់ឲ្យបានទាន់ពេលវេលាព្រមទាំងចាត់វិធានការការពារសណ្តាប់ធ្នាប់ និងសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ។

៣- រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវចូលរួមសហការជាមួយអ្នករៀបចំ ដើម្បីធ្វើការចាត់ចែងកិច្ចការបន្ទាន់ និងធានាសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ ។

របបបទ និងនីតិវិធីនៃការប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ឬប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

ROYAUME DU CAMBODGE • LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា ២៩.-

ការប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់និងសកម្មភាពផ្សេងៗ ពាក់ព័ន្ធនឹងផ្លូវថ្នល់តាមដងផ្លូវនៅក្នុងរាជធានី ក្រុង និងទីប្រជុំជន ត្រូវអនុវត្តដូចតទៅ ៖

ក- ចិញ្ចើមផ្លូវនិងផ្លូវថ្មើរជើងត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់តែគោលបំណង ក្នុងការធ្វើចរាចរណ៍ដោយថ្មើរជើង ។

ខ- ចិញ្ចើមផ្លូវនិងផ្លូវថ្មើរជើងអាចយកទៅប្រើប្រាស់សម្រាប់គោលបំណងផ្សេងទៀតបានស្រប តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២៨ នៃច្បាប់នេះ ។

គ- មិនត្រូវអនុវត្តសកម្មភាពដូចខាងក្រោម ៖

- ចតរថយន្ត ឬយានជំនិះមិនត្រឹមត្រូវ តាមដងផ្លូវ ចិញ្ចើមផ្លូវ និងផ្លូវសម្រាប់ថ្មើរជើងខុស ពីទីតាំងកំណត់
- សាងសង់របារកាត់ទទឹង ឬទួលបន្ថយល្បឿន ឬវត្ថុប្រហាក់ប្រហែលពីលើផ្លូវថ្នល់ដោយ គ្មានការអនុញ្ញាត
- ធ្វើសកម្មភាពផ្សេងទៀតផ្ទុយពីច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣០.-

ដើម្បីធានាដល់ការធ្វើចរាចរណ៍លើផ្លូវល្បឿនលឿន ផ្លូវជាតិ ផ្លូវខេត្ត ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព រាល់ការសាងសង់សំណង់ដែលមានច្រកផ្លូវចេញចូលជាប់នឹងផ្លូវថ្នល់ខាងលើនេះ ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

១- ការសាងសង់សំណង់ដូចជា ស្ថានីយប្រេងឥន្ធនៈ ស្ថានីយហ្គាស កន្លែងលាងយានយន្ត យានដ្ឋាន ឬសំណង់ប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងៗទៀត ដែលមានមនុស្សជួបជុំគ្នាមធ្យមត្រូវស្ថិតក្នុងចម្ងាយយ៉ាងតិច ១៥(ដប់ប្រាំ)ម៉ែត្រ ពីខ្សែបន្ទាត់ព្រំដីចំណីផ្លូវ ។

២- ការសាងសង់មជ្ឈមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម ពហុកីឡដ្ឋាន ទីលានប្រកួត រោងមហោស្រពមន្ទីរពេទ្យ គ្រឹះស្ថានសិក្សា ការរៀបចំផ្សារ ផ្សារណាត់ ពិព័រណ៍ទំនិញ ឬកិច្ចការផ្សេងទៀតដែលមានមនុស្សជួបជុំគ្នាច្រើន ត្រូវស្ថិតក្នុងចម្ងាយយ៉ាងតិចបំផុត៥០(ហាសិប)ម៉ែត្រ ពីខ្សែបន្ទាត់ព្រំដីចំណីផ្លូវថ្នល់ ។

៣- ការកំណត់ដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី១ និងទី២ ខាងលើនេះ មិនអនុវត្តចំពោះរាល់សំណង់ដែលបានសាងសង់ពីមុនស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមានឡើយ ។

៤- ការកំណត់ចម្ងាយដូចមានចែងនៅចំណុចទី១ និងទី២ ខាងលើចំពោះផ្លូវជនបទត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យដោយឡែក ។

មាត្រា ៣១.-

អ្នកធ្វើកិច្ចការសាធារណការដូចជា ការបោះបង្គោលខ្សែភ្លើង ការដាក់លូ ឬកិច្ចការចាំបាច់អ្វីមួយបន្ថែមក្នុង តួផ្លូវ ទ្រូងផ្លូវ ជាយផ្លូវ គែមផ្លូវ និងដីនៅសល់នៃដីចំណីផ្លូវ ត្រូវស្នើសុំការអនុញ្ញាតពីសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ។

មាត្រា ៣២.-

ការជីកកប់ ការជីកគាស់ ការបោះខួង ឬសកម្មភាពផ្សេងទៀតសម្រាប់បម្រើការងារអាជីវកម្ម ដែលអាចបង្កឲ្យខូចខាតនិងប៉ះពាល់តួផ្លូវ ទ្រូងផ្លូវ ជាយ ឬចិញ្ចើមផ្លូវ ដីចំណីផ្លូវ និងការដំឡើងផ្ទាំងផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ឬការលើកតាំងបង្ហាញប៉ាណូផ្សេងៗ នៅតាមដងផ្លូវថ្នល់ ឬដីចំណីផ្លូវ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ។ អ្នកអនុវត្តការងារ ត្រូវចាត់វិធានការសណ្តាប់ធ្នាប់ សម្រួលចរាចរណ៍ ការពារនឹងឧបទ្ទវហេតុផ្សេងៗដែលកើតមានឡើងជាយថាហេតុ ការពារបរិស្ថានឲ្យបានត្រឹមត្រូវ និងត្រូវគោរពតាមការណែនាំរបស់សមត្ថកិច្ចជំនាញ ។

អ្នកអនុវត្តការងារដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការងាររបស់ខ្លួន ត្រូវជានាប្រក្រតីភាពផ្លូវថ្នល់ឲ្យមានស្ថានភាពដូចដើមវិញ ។

មាត្រា ៣៣.-

រាល់សកម្មភាពដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣២ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបង់កម្រៃជូនសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ។ ករណីនេះអាចលើកលែងបាន ប្រសិនបើសកម្មភាពទាំងនោះប្រព្រឹត្តទៅក្នុងគោលបំណងបម្រើឲ្យផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ដោយមានការអនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។

កម្រៃដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ឬប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ថវិកាជាតិ ។

មាត្រា ៣៤.-

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់អាចបើកច្រកផ្លូវចេញចូល ឬបង្វែរទិសផ្លូវ ឬបិទផ្លូវទាំងស្រុង ឬបិទចំណែកផ្លូវណាមួយឲ្យ ឬមិនឲ្យធ្វើចរាចរណ៍ជាបណ្តោះអាសន្ន ឬអចិន្ត្រៃយ៍ ក្រោយពេលទទួលបានការឯកភាពពីរាជរដ្ឋាភិបាល និងត្រូវជូនដំណឹងជាសាធារណៈ ។

ការសម្រេចដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ អាចធ្វើទៅបានក្នុងករណីដូចខាងក្រោម ៖

១- ការពារទ្រព្យសម្បត្តិបេតិកភណ្ឌជាតិ ។

២- បម្រើផលប្រយោជន៍សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍សាធារណៈ ។

៣- មានប្រធានសក្តិ ។

ក្នុងករណីទាំង៣ ខាងលើនេះ សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ត្រូវ ៖

- កំណត់ឲ្យប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ផ្សេងដែលមានស្រាប់ជំនួសវិញ
- ក្នុងករណីគ្មានផ្លូវផ្សេងជំនួស ត្រូវដោះស្រាយ កែសម្រួល ឬរៀបចំឲ្យមានផ្លូវថ្មីសម្រាប់ជំនួសផ្លូវដែលបានបិទ ឬបង្វែរទិសនោះ ។

ចំពោះការបិទ ការបើក ឬការបង្វែរផ្លូវថ្នល់ធ្វើចរាចរណ៍ជាបណ្តោះអាសន្ន ក្នុងរយៈពេលខ្លី សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ អាចធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹងជាសាធារណៈជាបន្ទាន់ ។

ជំពូកទី ៧
ការការពារហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់

មាត្រា ៣៥.-

អ្នកគ្រប់គ្រងអចលនវត្ថុនៅក្បែរផ្លូវថ្នល់ មិនត្រូវធ្វើឲ្យរាំងស្ទះការធ្វើចរាចរណ៍ ឬធ្វើឲ្យខូចខាតផ្លូវថ្នល់ ។ ក្នុងករណីមានបញ្ហាកើតឡើងដោយសារសកម្មភាពទាំងនោះ សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់អ្នកគ្រប់គ្រងអចលនវត្ថុ ដើម្បីចាត់ចែងកែសម្រួលឧបសគ្គទាំងនោះក្នុងរយៈពេលមួយសមស្រប ។ ក្នុងករណីដែលអ្នកគ្រប់គ្រងអចលនវត្ថុបានទទួលដំណឹងហើយមិនព្រមអនុវត្ត សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់មានសិទ្ធិរុះរើយកចេញដោយគ្មានការទាមទារអ្វីឡើយ ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងអចលនវត្ថុនោះជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើការចំណាយក្នុងកិច្ចការរុះរើផងដែរ ។

មាត្រា ៣៦.-

បុគ្គលដែលមានបំណងចាក់ដី ឬធ្វើអ្វីមួយលើដីចំណីផ្លូវ សម្រាប់ធ្វើផ្លូវចេញចូលគេហដ្ឋាន ក្រុមហ៊ុន រោងចក្រ សហគ្រាស ឬកន្លែងផ្សេងៗជាប់ផ្លូវថ្នល់ ត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ហើយអាចអនុវត្តការងាររបស់ខ្លួនបានក្រោយពេលទទួលបានលិខិតអនុញ្ញាតជាផ្លូវការ និងត្រូវគោរពតាមការណែនាំរបស់សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ។

បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការស្នើសុំការអនុញ្ញាត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

មាត្រា ៣៧.-

សមត្ថកិច្ចគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ត្រូវចាត់វិធានការតាមផ្លូវច្បាប់ទប់ស្កាត់រាល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ និងការរំលោភលើដីចំណីផ្លូវ ។

បុគ្គលដែលបានឃើញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ខូចខាត បែកបាក់ ឬបាក់ស្រុត ត្រូវប្រញាប់រាយការណ៍ជូនសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ឬរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឬស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៅកន្លែងជិតបំផុតដើម្បីចាត់វិធានការ ។

មាត្រា ៣៨.-

ហាមឃាត់រាល់សកម្មភាពបង្កអន្តរាយដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ និងបង្កើតឧបសគ្គដល់សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ដូចជា ៖

១- ការបំផ្លិចបំផ្លាញដោយចេតនាលើសមាសភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ៖

- ការជីកគាស់ ការបោះខ្ទង ការធ្វើឲ្យបែកបាក់ផ្លូវថ្នល់
- ការនាំចូលយានយន្ត យានូបករណ៍
- ការទន្ទ្រាន ឬការចូលត្រួតត្រា ឬការប្រើប្រាស់ដីរបស់ផ្លូវថ្នល់ និងពិសេសដីចំណីផ្លូវ
- ការកែប្រែ ឬបង្វែរផ្លូវថ្នល់ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត
- ការសាងសង់ក្នុងដីចំណីផ្លូវ លុបគន្លងបង្ហូរទឹកសម្រួលសុវត្ថិភាពផ្លូវថ្នល់ ។

២- ការបង្កើតឧបសគ្គរាំង ដែលនាំឲ្យខានដល់សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ ៖

- ការធ្វើផ្ទៃផ្លូវថ្នល់រអិល ស្អិត និងការធ្វើឲ្យទ្រេត ឬដួលរលំបរិក្ខារផ្លូវថ្នល់
- ការផ្លាស់ប្តូរ ការសរសេរ ការុះពីចល័ត ការដោះយក ឬការធ្វើឲ្យខូចប្រយោជន៍ដល់ផ្លាកសញ្ញាចរាចរណ៍ ភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ របងការពារសុវត្ថិភាព បង្គោលគីឡូម៉ែត្រ សញ្ញាបង្ហាញទិស និងការបង្កើតឧបសគ្គរាំងនៅលើផ្លូវថ្នល់
- ការចាក់គំនរកម្ទេចសំណង់ពង្រាយលើផ្លូវថ្នល់ ឬការដាក់គរសម្ភារៈវត្ថុរាយប៉ាយលើផ្លូវថ្នល់ជាអាទិ៍ ការបោះចោលកម្ទេចកម្ទីថ្ម អាចម៍ដី ខ្សាច់ សំរាម ទឹកកខ្វក់ កាកសំណល់ និងការហាលវត្ថុផ្សេងទៀតនៅលើផ្លូវថ្នល់ ក្នុងករណីមានកន្លែងផ្សេងទៀត សម្រាប់ហាល ។

៣- សកម្មភាពដែលអាចបណ្តាលឲ្យមានឧបសគ្គដល់ការធ្វើចរាចរណ៍ ៖

- ការរៀបចំពិធីផ្សេងៗបំពានលើផ្លូវថ្នល់ជាអាទិ៍ ផ្សារណាត់ ការរាំរែក ការលក់ទំនិញលើផ្លូវថ្នល់ និងការជួបជុំមហាជន ការយកផ្លូវថ្នល់ ស្ថានធ្វើជាកន្លែងស្នាក់នៅផ្ទុយពីច្បាប់នេះ

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង

- ការដាក់តាំងសម្ភារៈ ឬផ្លាកសញ្ញាផ្សេងៗធ្វើឲ្យបាំងភ្នែក ឬកាត់បន្ថយការប្រុងប្រយ័ត្ន អ្នកបើកបរ ឬបង្កឧបសគ្គដល់អ្នកថ្មើរជើងធ្វើដំណើរ
- ការសាងសង់ជញ្ជាំងបាំងលយចេញ ឬសំណង់អ្វីមួយលើគែមផ្លូវថ្នល់ ចិញ្ចើមផ្លូវថ្នល់
- ការចាក់ដីខ្ពស់ជាងផ្លូវថ្នល់ ដោយមិនមានប្រព័ន្ធបង្ហូរទឹកត្រឹមត្រូវ
- ការលើកផ្លូវ ឬការបើកផ្លូវតភ្ជាប់ទៅផ្លូវធំដោយគ្មានច្បាប់អនុញ្ញាត ។

៤- រាល់សកម្មភាពផ្សេងៗទៀត ដែលធ្វើឲ្យអន្តរាយផ្លូវថ្នល់ បង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស និងមធ្យោបាយធ្វើដំណើរនៅលើផ្លូវថ្នល់ ។

ជំពូកទី ៨
អាជ្ញាបណ្ណផ្លូវថ្នល់

មាត្រា ៣៩.-

ការប្រកបអាជីវកម្មលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ការថែទាំ និងការបើកមន្ទីរពិសោធន៍វិស័យផ្លូវថ្នល់ ត្រូវមានអាជ្ញាបណ្ណ ។

លក្ខខណ្ឌនិងនីតិវិធីនៃការស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណប្រកបអាជីវកម្មលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ការថែទាំផ្លូវថ្នល់ និងការបើកមន្ទីរពិសោធវិស័យផ្លូវថ្នល់ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤០.-

ការស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ការថែទាំផ្លូវថ្នល់ និងការបើកមន្ទីរពិសោធន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យផ្លូវថ្នល់ ត្រូវបង់កម្រៃអាជ្ញាបណ្ណ ។

កម្រៃអាជ្ញាបណ្ណ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ឬប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និងត្រូវបានជាប្រយោជន៍ដល់ថវិកាជាតិ ។

ជំពូកទី ៩
ថវិកាសម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍និងថែទាំផ្លូវថ្នល់

មាត្រា ៤១.-

នៅរាល់ដំណាច់ឆ្នាំនីមួយៗ ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវរៀបចំគម្រោងថវិកាសម្រាប់អភិវឌ្ឍ និងថែទាំផ្លូវថ្នល់ក្នុងក្របខ័ណ្ឌកញ្ចប់ថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៤២.-

ថវិកាសម្រាប់អភិវឌ្ឍនិងថែទាំផ្លូវថ្នល់ ត្រូវស្ថិតក្រោមច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុ ហើយមានប្រភព

ធនធានមកពី ៖

- ថវិកាជាតិ
- ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការរបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍនានា
- ហិរញ្ញប្បទានពីវិស័យឯកជន
- អំណោយសប្បុរសធម៌ពីសប្បុរសជន អង្គការជាតិ អន្តរជាតិ សមាគម ឬសហគមន៍
- ផលចំណេញពីការវិនិយោគ និងអាជីវកម្មស្របច្បាប់លើវិស័យផ្លូវថ្នល់
- ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍
- ចំណូលពីប្រភពស្របច្បាប់ផ្សេងទៀត ។

ជំពូកទី ១០
អធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់

មាត្រា ៤៣.-

សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ មានសិទ្ធិចាត់តាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ដើម្បីតាមដានស្រាវជ្រាវ ត្រួតពិនិត្យ និងជំរុញការអនុវត្តច្បាប់ ។

មន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ ទទួលនីតិសម្បទាឲ្យពិនិត្យបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះស្រប តាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការផ្តល់នីតិសម្បទាចំពោះមន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ ត្រូវកំណត់ដោយ ប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ឬ ប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

មាត្រា ៤៤.-

មន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ មានសិទ្ធិស្នើសុំជំនួយសហការពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ដើម្បី ចូលរួមបង្ក្រាបបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៥.-

ក្នុងពេលប្រតិបត្តិការអនុវត្តច្បាប់ មន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ត្រូវស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋាន និងមាន បណ្ណសម្គាល់ខ្លួន ព្រមទាំងមានលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យបំពេញបេសកកម្ម ។

ឯកសណ្ឋាននិងបណ្ណសម្គាល់ខ្លួនរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤៦.-

មន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ មានសិទ្ធិធ្វើអធិការកិច្ចនិងចាត់វិធានការដូចខាងក្រោម ៖

- ធ្វើសវនកម្មនិងធ្វើការត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំទៅលើសមាសភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ និង មន្ទីរពិសោធន៍ឯកជនដែលប្រកបអាជីវកម្មលើវិស័យផ្លូវថ្នល់

- ទទួលសិទ្ធិ និងទទួលសំណៅឯកសារផ្សេងៗពីប្រភពផ្តល់ និងទីតាំងផលិតសម្ភារៈផ្សេងៗ ដែលបម្រើការសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ក្នុងលក្ខខណ្ឌបុរេនិច្ឆ័យការងារសាងសង់ និងបរិស្ថាន ដែលអាចបង្កមហន្តរាយ និងផលប៉ះពាល់ដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់
- ត្រួតពិនិត្យ បញ្ឈប់ និងពិន័យអន្តរការណ៍ លើរាល់មហន្តរាយ និងផលប៉ះពាល់ដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់
- ដកហូតជាបណ្តោះអាសន្ននូវលិខិតអនុញ្ញាត ឬអាជ្ញាបណ្ណពាក់ព័ន្ធ ក្នុងករណីដែលអ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាត ឬអាជ្ញាបណ្ណនោះប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់នេះ ។

នីតិវិធីនៃការធ្វើអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

មាត្រា ៤៧.-

បុគ្គលណាដែលមិនសុខចិត្តចំពោះវិធានការណាមួយ របស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្លូវថ្នល់មានសមត្ថកិច្ច អាចធ្វើបណ្តឹងតវ៉ាក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការងារទៅស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានសេចក្តីសម្រេច ។

រដ្ឋមន្ត្រីប្រធានស្ថាប័ន ត្រូវសម្រេចបណ្តឹងតវ៉ាក្នុងរយៈពេល ៤៥ (សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការងារយ៉ាងយូរ គិតពីថ្ងៃទទួលពាក្យប្តឹង ។

ក្នុងករណីដែលបុគ្គលណាមិនសុខចិត្តចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋមន្ត្រីប្រធានស្ថាប័ន បុគ្គលនោះមានសិទ្ធិធ្វើបណ្តឹងទៅយន្តការផ្សេងទៀតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ឬទៅតុលាការតាមនីតិវិធី ។

ជំពូកទី ១១
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤៨.-

ទណ្ឌកម្មក្នុងបទល្មើសនៃច្បាប់នេះរួមមាន ការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ការដកហូត ឬការព្យួរវិញ្ញាបនបត្រ អាជ្ញាបណ្ណ ការពិន័យអន្តរការណ៍ ទោសពិន័យជាប្រាក់ និងទោសដាក់ពន្ធនាគារ ។

មាត្រា ៤៩.-

ការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ការដកហូតឬការព្យួរវិញ្ញាបនបត្រ និងអាជ្ញាបណ្ណជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន និងក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

ការពិន័យអន្តរការណ៍ជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចនៅក្នុងព្រំប្រទល់ដែនដី នៃអង្គភាពដែលខ្លួនត្រូវបានចាត់តាំងឲ្យទៅបម្រើការងារ ។

មាត្រា ៥០.-

មន្ត្រីអធិការកិច្ចមានសិទ្ធិពិន័យអន្តរការណ៍លើបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ ដល់ មាត្រា ៧០ នៃច្បាប់នេះ ។

ការពិន័យអន្តរការណ៍អាចអនុវត្តបានក្នុងករណីដែលជនល្មើសសារភាពកំហុស និងយល់ព្រម បង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ស្របតាមទោសប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។ ការបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍នាំ ឲ្យរលត់បណ្តឹងអាជ្ញា ។

ក្នុងករណីជនល្មើសមិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ មន្ត្រីអធិការកិច្ចមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវចង ក្រងសំណុំរឿងនៃបទល្មើស ហើយបញ្ជូនទៅតុលាការតាមនីតិវិធី ។

ក្នុងករណីដែលមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណរបស់ជនល្មើស មន្ត្រីអធិការកិច្ចត្រូវស្នើសុំព្រះរាជអាជ្ញា មានសមត្ថកិច្ចដើម្បីរឹបអូសវត្ថុតាងនៃបទល្មើសជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។ ជនដែលមានប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធមាន សិទ្ធិប្តឹងតវ៉ាចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់ព្រះរាជអាជ្ញាទៅតុលាការរដ្ឋប្បវេណី ។

នីតិវិធីនៃការពិន័យអន្តរការណ៍លើបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់ដោយ ប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹក ជញ្ជូន ឬប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ ជនបទ ។

មាត្រា ៥១.-

ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ ប្រាក់ពិន័យតាមសាលក្រម ឬសាលដីការបស់តុលាការ ឬប្រាក់បាន មកពីការលក់វត្ថុតាង ដែលតុលាការសម្រេចរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋត្រូវបង់ចូលថវិកាជាតិ ។

រាជរដ្ឋាភិបាលអាចសម្រេចផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្តដល់មន្ត្រីដែលបានចូលរួមក្នុងករណីបង្ក្រាប បទល្មើសជាក់លាក់ដែលបង្កមហន្តរាយធ្ងន់ធ្ងរដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ។

មាត្រា ៥២.-

ជនណាដែលទទួលសិទ្ធិសាងសង់ ឬអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវថ្នល់ថ្មី ដែល ៖

១- មិនបានបំពាក់បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់តាមគម្រោងប្លង់សាងសង់ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ ចំនួន ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល និងតម្រូវឲ្យបំពាក់ បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ឡើងវិញទាំងអស់ ស្របតាមគម្រោងប្លង់សាងសង់ដែលបានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា ។

២- បំពាក់បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់មិនគ្រប់គ្រាន់តាមគម្រោងប្លង់សាងសង់ និងមិនស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិ បច្ចេកទេស ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ២ ០០០ ០០០(ពីរលាន)រៀល និងតម្រូវ ឲ្យបំពាក់បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ឡើងវិញទាំងអស់ ស្របតាមគម្រោងប្លង់សាងសង់ដែលបានកំណត់ ក្នុងកិច្ចសន្យា ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

៣- បំពាក់បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់គ្រប់គ្រាន់តាមគម្រោងប្លង់សាងសង់ ប៉ុន្តែមិនស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល និងតម្រូវឲ្យបំពាក់បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ឡើងវិញទាំងអស់ ស្របតាមគម្រោងប្លង់សាងសង់ដែលបានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា ។

មាត្រា ៥៣.–

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមករណីដូចខាងក្រោម ៖

១- ករណីល្មើសនឹងចំណុចទី១ នៃមាត្រា ៥២ ខាងលើនេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល ។

២- ករណីល្មើសនឹងចំណុចទី២ នៃមាត្រា ៥២ ខាងលើនេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥ ០០០ ០០០ (ប្រាំលាន)រៀល ។

៣- ករណីល្មើសនឹងចំណុចទី៣ នៃមាត្រា ៥២ ខាងលើនេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ២ ០០០ ០០០ (ពីរលាន)រៀល ។

មាត្រា ៥៤.–

ជនណាដែលទទួលសិទ្ធិសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ ផ្លូវប្រសព្វ ផ្លូវប្រសព្វក្នុងលំហ ផ្លូវជាន់គ្នាស្ពានអាកាស ស្ពានរំលង ផ្លូវរូងក្រោមដី ផ្លូវក្រោមទឹក ឬផ្លូវជួបគ្នារវាងផ្លូវថ្នល់ និងផ្លូវអយស្ម័យយាន ដោយមិនគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសដែលបានកំណត់ក្នុងគម្រោងប្លង់សាងសង់ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល និងត្រូវតម្រូវឲ្យសាងសង់ឡើងវិញតាមគម្រោងប្លង់ដែលបានកំណត់ ។

មាត្រា ៥៥.–

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៤ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល និងត្រូវសាងសង់ឡើងវិញតាមគម្រោងប្លង់ដែលបានកំណត់ ។

មាត្រា ៥៦.–

ជនណាដែលទទួលបានសិទ្ធិអនុវត្តគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ ឬគម្រោងថែទាំផ្លូវថ្នល់ដែល ៖

១- យកថ្លៃប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥ ០០០ ០០០ (ប្រាំលាន)រៀល ។ ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយនៅតែបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

២- មិនបានផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវថ្លៃប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ ដែលទទួលបានការឯកភាពពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចតាមការកំណត់ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ២ ០០០ ០០០ (ពីរលាន)រៀល ហើយត្រូវឲ្យធ្វើការផ្សព្វផ្សាយឡើងវិញ ។ ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

៣- មិនព្រមបញ្ចុះថ្លៃប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ នៅពេលមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយស្ថាប័នមាន សមត្ថកិច្ចអំពីការបញ្ចុះថ្លៃប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់រួចរាល់ហើយ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ២ ០០០ ០០០(ពីរលាន)រៀល ។ ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅប្រព្រឹត្តល្មើសទៀត ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៥៧.-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែល មានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៦ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមករណីដូចខាងក្រោម ៖

១- ករណីល្មើសនឹងចំណុចទី១នៃមាត្រា៥៦ ខាងលើនេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល ។

២- ករណីល្មើសនឹងចំណុចទី២ នៃមាត្រា៥៦ ខាងលើនេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល ។

៣- ករណីល្មើសនឹងចំណុចទី៣ នៃមាត្រា៥៦ ខាងលើនេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល ។

ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៥៨.-

សម្បទានិក ឬក្រុមហ៊ុនសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ដែលមិនសហការ ឬរារាំងមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែល [illegible]តួនាទី ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៩ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ២ ០០០ ០០០ (ពីរលាន)រៀល ។

ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើស ទៀតត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៥៩.-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៨ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល ។ ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៦០.-

អ្នកប្រើប្រាស់យានយន្តដឹកជញ្ជូនធុនធ្ងន់ដែលដឹកជញ្ជូនទំនិញលើផ្លូវថ្នល់ដែល ៖

១- មិនចូលថ្លឹងនៅស្ថានីយជញ្ជីងតាមបណ្តាញផ្លូវ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥០០ ០០០(ប្រាំសែន) រៀល ។

២- ផ្ទុកទម្ងន់មិនលើសពី ៥ (ប្រាំ)ភាគរយ នៃទម្ងន់កម្រិតកំណត់ត្រូវធ្វើការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

៣- ផ្ទុកទម្ងន់លើសពី ៥(ប្រាំ)ភាគរយ ទៅ ១០ (ដប់)ភាគរយ នៃទម្ងន់កម្រិតកំណត់ត្រូវ ៖

ក- រើទំនិញចេញនិងឃាត់យានជំនិះទុកចំនួន ១០ (ដប់)ថ្ងៃ និងត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១០០ ០០០ (មួយសែន) រៀល ក្នុងទម្ងន់១ (មួយ) តោន ។

ខ- ដកបណ្ណបើកបរ និងព្យួរទុកចំនួន ១០(ដប់) ថ្ងៃ ។

៤- ផ្ទុកទម្ងន់លើសពី១០(ដប់)ភាគរយ ទៅ ២០(ម្ភៃ)ភាគរយ នៃទម្ងន់កម្រិតកំណត់ត្រូវ ៖

ក- រើទំនិញចេញនិងឃាត់យានជំនិះទុកចំនួន ១(មួយ)ខែ និងពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ២០០ ០០០(ពីរសែន)រៀល ក្នុងទម្ងន់១(មួយ)តោន ។

ខ- ដកបណ្ណបើកបរ និងព្យួរទុកចំនួន ៦(ប្រាំមួយ)ខែ ។

៥- ផ្ទុកទម្ងន់លើសពី២០(ម្ភៃ)ភាគរយ នៃទម្ងន់កម្រិតកំណត់ត្រូវ ៖

ក- រើទំនិញចេញនិងឃាត់យានជំនិះទុកចំនួន ១(មួយ)ឆ្នាំ និងពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៣០០ ០០០(បីសែន)រៀល ក្នុងទម្ងន់១(មួយ)តោន ។

ខ- ដកបណ្ណបើកបរ និងព្យួរទុកចំនួន ២(ពីរ)ឆ្នាំ ។

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ក្នុងករណីមានអំពើល្មើសលើការផ្ទុកទម្ងន់សរុប ថែមទាំងអំពើល្មើសលើការផ្ទុកទម្ងន់អតិបរិមានៃភ្លៅនោះ ត្រូវធ្វើការផាកពិន័យទាំងពីរករណី ។

ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀត ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង និងបញ្ឈប់អាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនរបស់ក្រុមហ៊ុនចំនួន ១(មួយ) ឆ្នាំ ។ ម្ចាស់យានយន្តត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការលើកដាក់ទំនិញ និងបង់ថ្លៃឈ្នួលកន្លែងទុកដាក់ថែទាំទំនិញ និងយានជំនិះដោយខ្លួនឯង ។

មាត្រា ៦១.-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល)
នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែល មានចែងក្នុងមាត្រា ៦០ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួនទ្វេដងចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៦០ ខាងលើនេះ ។ ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយនៅតែបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀត ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដងនៃប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌទី ១ នៃកថាខណ្ឌនេះ ។

មាត្រា ៦២.-

ជនណាដែលមិនគោរពតាមការបញ្ជារបស់ភ្នាក់ងារសុវត្ថិភាព ដែលប្រចាំការតាមគោលដៅ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២៧ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជា ប្រាក់ចំនួន ១០ ០០០ (មួយម៉ឺន)រៀល ។

មាត្រា ៦៣.-

ជនណាសាងសង់របារកាត់ទទឹង ឬទួលបន្ថយល្បឿន ឬវត្ថុប្រហាក់ប្រហែល ពីលើផ្លូវថ្នល់ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល និងតម្រូវឲ្យរុះរើឧបករណ៍ដែលសាងសង់នោះចេញ ។

មាត្រា ៦៤.-

ជនណាដែលធ្វើកិច្ចការសាធារណការទាំងឡាយនៅក្នុងតួផ្លូវ ទ្រូងផ្លូវ ជាយផ្លូវ គែមផ្លូវ និងដីនៅសល់ នៃដីចំណីផ្លូវដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥០០ ០០០(ប្រាំសែន)រៀល ។

មាត្រា ៦៥.-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដែល

មានចែងក្នុងមាត្រា ៦៤ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ។

មាត្រា ៦៦.–

ជនណាដែលធ្វើនូវកាព្យលើដីចំណីផ្លូវសម្រាប់ធ្វើផ្លូវចេញចូលគេហដ្ឋាន អាគារ រោងចក្រសហគ្រាសឬកន្លែងផ្សេងៗ ដែលជាប់ផ្លូវថ្នល់ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥០ ០០០(ប្រាំម៉ឺន)រៀល ។

ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៦៧.–

ជនណាដែលធ្វើឲ្យផ្លូវថ្នល់រអិល ស្អិត ចាក់គំនរសំណង់ពង្រាយលើផ្លូវថ្នល់ ឬដាក់សម្ភារៈវត្ថុរាយប៉ាយលើផ្លូវថ្នល់ និងដាក់តាំងសម្ភារៈ ឬស្លាកសញ្ញាផ្សេងៗធ្វើឲ្យបាំងភ្នែកអ្នកបើកបរ ឬបង្កឧបសគ្គដល់អ្នកថ្មើរជើងក្នុងការធ្វើដំណើរ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥០ ០០០(ប្រាំម៉ឺន)រៀល ។

ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៦៨.–

ជនណាដែលផ្លាស់ប្តូរ រុះរើ ចល័ត សរសេរ ឬធ្វើឲ្យខូចប្រយោជន៍ដល់ស្លាកសញ្ញាចរាចរណ៍ ភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ របងការពារសុវត្ថិភាព បង្គោលគីឡូម៉ែត្រ សញ្ញាបង្ហាញទិសត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១០០ ០០០(មួយសែន)រៀល ។

ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៦៩.–

ជនណាប្រកបអាជីវកម្មលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ការថែទាំនិងការបើកមន្ទីរពិសោធវិស័យផ្លូវថ្នល់ដោយគ្មានអាជ្ញាបណ្ណ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល ។

ក្នុងករណីដែលទទួលរងនូវការពិន័យអន្តរការណ៍ម្តងរួចហើយ តែនៅបន្តប្រព្រឹត្តល្មើសទៀតត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៧០.–

ជនណាដែល ៖

១- រៀបចំសកម្មភាពនិងពិធីផ្សេងៗនៅលើដងផ្លូវថ្នល់ គ្មានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោម

ជាតិត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន ១០០ ០០០(មួយសែន)រៀល ។

២- រៀបចំសកម្មភាពនិងពិធីផ្សេងៗនៅលើដងផ្លូវថ្នល់គ្មានឬមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងបណ្ដាលឲ្យខូចខាតដោយអចេតនាដល់ផ្លូវថ្នល់ ឬបរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ត្រូវតម្រូវឲ្យធ្វើការជួសជុលឡើងវិញឲ្យដូចស្ថានភាពដើម និងត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៤១៩(បទធ្វើឲ្យខូចខាតផ្សេងទៀត ដោយខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬការមិនគោរពបទបញ្ជា)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៧១.-

ជនណាដែលសាងសង់ដោយខុសច្បាប់នូវសំណង់រឹងមាំ មានលក្ខណៈជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅលើដីសម្រាប់អភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ត្រូវព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងតម្រូវឲ្យរុះរើចេញនូវសំណង់នោះ ។

ក្នុងករណីរឹងទទឹង ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១(មួយ)ខែទៅ១(មួយ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០ ០០០(មួយសែន)រៀល ទៅ ២ ០០០ ០០០(ពីរលាន)រៀល ។

មាត្រា ៧២.-

ជនណាដែលសាងសង់សំណង់ផ្សេងៗ ដោយមិនបានគោរពតាមចំណុចទី១ និងចំណុចទី២ នៃមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០ ០០០(មួយសែន)រៀលទៅ ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល និងតម្រូវឲ្យរុះរើចេញនូវសំណង់នោះ ។

ក្នុងករណីរឹងទទឹង ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៦(ប្រាំមួយ) ខែទៅ២(ពីរ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ទៅ ៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀល ។

មាត្រា ៧៣.-

ជនណាដែលកែប្រែឬបង្វែរផ្លូវថ្នល់ និងលើក ឬបើកផ្លូវថ្នល់តភ្ជាប់ទៅផ្លូវធំ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ទៅ ៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀល ។

ក្នុងករណីរឹងទទឹង ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៦(ប្រាំមួយ) ខែទៅ២(ពីរ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ទៅ ៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀល ។

មាត្រា ៧៤.-

ជនណាដែលទន្ទ្រាន ត្រួតត្រា ប្រើប្រាស់ ដោយសាងសង់សំណង់ ឬការប្រទាំងឡាយបំពានលើដីសម្រាប់ផ្លូវថ្នល់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០ ០០០(មួយសែន) រៀល ទៅ ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល និងតម្រូវឲ្យរុះរើចេញនូវសំណង់ឬការប្រទាំងឡាយនោះ ។

ក្នុងករណីរឹងទទឹង ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៦(ប្រាំមួយ)ខែទៅ២(ពីរ)ឆ្នាំ និងពិន័យ

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ជាប្រាក់ពី ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ទៅ៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀល ។

មាត្រា ៧៥.–

អ្នកប្រើប្រាស់យានយន្តដឹកជញ្ជូនធុនធ្ងន់ដឹកជញ្ជូនទំនិញលើផ្លូវថ្នល់ ដែលផ្ទុកលើសទម្ងន់ដែលធ្វើឲ្យស្រុតផ្លូវថ្នល់ឬបែកលួកាត់ទទឹងផ្លូវ ឬបាក់ស្ពានត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦(ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២(ពីរ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ទៅ ៤ ០០០ ០០០ (បួនលាន)រៀល ។

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលអនុញ្ញាតឲ្យរថយន្តផ្ទុកលើសទម្ងន់ ធ្វើចរាចរណ៍លើបណ្តាញផ្លូវថ្នល់ ហើយបណ្តាលឲ្យស្រុតផ្លូវថ្នល់ ឬបែកលួកាត់ទទឹងផ្លូវ ឬបាក់ស្ពាន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចចារី ។

មាត្រា ៧៦.–

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៧៥ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល ទៅ ១០ ០០០ ០០០ (ដប់លាន)រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើនដូចតទៅនេះ ៖

១- ការរំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយនីតិបុគ្គលនិងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

២- ការដាក់ឲ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៣- ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាពមួយឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៤- ការបណ្តេញចេញពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្តេញចេញពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៥- ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៦- ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬការផ្សាយតាមគ្រប់

BOYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL
ព្រះបរមរាជវាំង

មធ្យោបាយ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨១ (ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ជាអាទិ៍) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៧៧.-

ជនណាដែលធ្វើកិច្ចការសាធារណការទាំងឡាយដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្លូវថ្នល់ និងបណ្តាលឲ្យខូចខាតដល់តួផ្លូវ ទ្រូងផ្លូវ ជាយផ្លូវ គែមផ្លូវ និងដីនៅសល់នៃដីចំណីផ្លូវ ត្រូវតម្រូវឲ្យធ្វើការជួសជុលឡើងវិញឲ្យដូចស្ថានភាពដើមនិងត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២(ពីរ)ឆ្នាំ ទៅ៥(ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀល ទៅ ១០ ០០០ ០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៧៨.-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៧៧ ខាងលើនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល ទៅ ២០ ០០០ ០០០ (ម្ភៃលាន)រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើនដូចតទៅនេះ ៖

១- ការរំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយនីតិបុគ្គលនិងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

២- ការដាក់ឲ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៣- ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាពមួយឬច្រើនតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៤- ការបណ្តេញចេញពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្តេញចេញពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៥- ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៦- ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬការផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨១ (ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ជាអាទិ៍) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ជំពូកទី១២
អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៧៩ .-

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យផ្លូវថ្នល់ ដែលនៅមានជាធរមាននៅមានសុពលភាព រហូតដល់មានលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តថ្មីមកជំនួសស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៨០ .-

ក្រោយពីច្បាប់នេះចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល ០១(មួយ)ឆ្នាំ មន្ទីរពិសោធន៍ពាក់ព័ន្ធវិស័យផ្លូវថ្នល់ដែលបាននិងកំពុងប្រកបអាជីវកម្ម ត្រូវស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

ជំពូកទី១៣
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៨១ .-

ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀតដែលមានអានុភាពនៅកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត ហើយផ្ទុយនឹងបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ត្រូវចាត់ទុកថាគ្មានអនុភាពត្រឹមទំហំដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៤

ក្នុងព្រះបរមនាមនិងតាមព្រះរាជបញ្ជាសំបទាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

សម្តេចអគ្គមហាធម្មពោធិសាល ជា ស៊ីម

រកម.១៤០៥.៥៥៩

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខា

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន

ហត្ថលេខា

ត្រាំ អ៊ីវតឹក

លេខៈ ៥៥៩ ស.ណ

សំរាប់ចំលងចែកផ្សាយ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ២០១៤

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ស៊ុយ សុខា

សទ្ទានុក្រម

១- **ផ្លូវថ្នល់ ហៅថាផ្លូវ** សំដៅដល់ទំហំផ្លូវទាំងមូលរួមមានតួផ្លូវ ទ្រូងផ្លូវ ជាយផ្លូវ ឬចិញ្ចើមផ្លូវ ស្ពាន ស្ពានអាកាស ស្ពានរំលង ផ្លូវរូង និងកំពង់ចម្លងតភ្ជាប់ផ្លូវថ្នល់។

២- **ទ្រូងផ្លូវ** សំដៅដល់ចំណែកនៃផ្លូវ ទុកសម្រាប់ឲ្យយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទធ្វើចរាចរណ៍។

៣- **គន្លងផ្លូវ** សំដៅដល់ចំណែកមួយនៃទ្រូងផ្លូវ ខណ្ឌដោយគំនូសឬបរិក្ខារបែងចំណែកផ្លូវ តាមបណ្តោយទ្រូងផ្លូវ ដែលមានទទឹងគ្រប់គ្រាន់អាចឲ្យយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទធ្វើចរាចរណ៍បានមួយជួរ។

៤- **ផ្លូវថ្មើរជើង** សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃផ្លូវថ្នល់ដែលធ្វើឬរៀបចំឡើងសម្រាប់ឲ្យមនុស្សដើរប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។

៥- **ជាយផ្លូវ** សំដៅដល់ផ្នែកសងខាងនៃទ្រូងផ្លូវនៅក្រៅទីប្រជុំជន ដែលយានជំនិះអាចចតនៅទីនោះបានក្នុងករណីចាំបាច់។

៦- **ចិញ្ចើមផ្លូវ** សំដៅដល់ផ្នែកសងខាងនៃទ្រូងផ្លូវនៅក្នុងទីប្រជុំជន ដែលរៀបចំទុកសម្រាប់ថ្មើរជើងធ្វើដំណើរ ដាំដើមឈើ និងបង្កប់បរិក្ខារបម្រើផលប្រយោជន៍សេវាសាធារណៈ។

៧- **រង្វង់មូល** សំដៅដល់កន្លែងផ្លូវប្រសព្វដែលនៅចំកណ្តាលមានខឿនជារាងរង្វង់មូល មានផ្លាកសញ្ញាបង្ហាញទិសចរាចរណ៍ និងមានទ្រូងផ្លូវឯកទិសព័ទ្ធជុំវិញដោយសញ្ញាព្រួញប្រាប់ទិសចរាចរណ៍។

៨- **កំពង់ចម្លង** សំដៅដល់បរិវេណផ្ទៃដីកំណត់ជាក់លាក់នៅជាប់មាត់ទឹកឬទីលានកំពង់ចម្លងដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងប្រកបដោយសុវត្ថិភាពសម្រាប់ការដឹកជញ្ជូន និងការធ្វើដំណើរឆ្លងពីត្រើយម្ខាងទៅម្ខាងទៀតនៃព្រែក បឹង ស្ទឹង ទន្លេ ដៃសមុទ្រ ដោយប្រើប្រាស់ផែចម្លងឬស្ពានចម្លង ដោយមានយានចម្លងដូចជាទូក ស្រឡាង ស្រឡាងអូស។ល។ ទីលានកំពង់ចម្លងត្រូវបានរៀបចំដោយសាងសង់បណ្តាញផ្លូវឡើងចុះ ទីឈប់រថយន្តរង់ចាំ កន្លែងរង់ចាំសម្រាប់អ្នកធ្វើដំណើរ មានភ្នាក់ងារគ្រប់គ្រងចាត់ចែងបញ្ហាចរាចរណ៍ និងបរិក្ខារផ្សេងៗបម្រើឲ្យកំពង់ចម្លង។

៩- **បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់** សំដៅដល់ទីចំណត ទីសំចត ភ្លើងសញ្ញា ផ្លាកសញ្ញាកំណត់ល្បឿន ផ្លាកសញ្ញាបង្ហាញផ្លូវ សញ្ញាចន្លោះគម្លាត គំនូសសញ្ញា ឬរបាំង ឬបរិក្ខារបែងចំណែកផ្លូវ

រង្វង់មូល ខឿនបែងចែកទិសចរាចរណ៍ ថ្មចិញ្ចើមផ្លូវ ជញ្ជាំង របងការពារ បង្គោលគីឡូម៉ែត្រ បង្គោលសញ្ញាកំណត់ព្រំ ព្រមទាំងផ្លាកសញ្ញា និងឧបករណ៍បំពាក់ផ្សេងទៀតនៅតាមបណ្តោយផ្លូវថ្នល់។

១០- **បរិក្ខារសម្រួលការបង្ហូរទឹក** សំដៅដល់ប្រឡាយ ស្ពានភ្លោះ អាងស្តុកទឹក ស្ថានីយចម្រោះទឹកកខ្វក់ ទីជម្រាល ឬចំណោត។ល។ ដែលបានរៀបចំនៅតាមបណ្តោយផ្លូវថ្នល់ សម្រាប់ការពារផ្លូវថ្នល់ បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍។

១១- **បរិក្ខារបែងចំណែកផ្លូវ** សំដៅដល់បរិក្ខារសម្រាប់បែងចែកទ្រូងផ្លូវជាពីរចំណែកឲ្យចរាចរណ៍ទៅមក ឬបែងចែកចំណែកនោះជាគន្លងផ្លូវ។ បរិក្ខារបែងចំណែកផ្លូវមានជាប្រភេទចល័តនិងអចល័ត។

១២- **សំណង់សិល្បការ្យ** សំដៅដល់សំណង់ស្ពាន លូ ជញ្ជាំងទប់ដី ប្រព័ន្ធរំដោះទឹក និងសំណង់រូបវន្តផ្សេងទៀតដែលផ្តល់សុវត្ថិភាព ប្រសិទ្ធភាព និងស្ថិរភាពដល់ផ្លូវថ្នល់។

១៣- **សំណង់ផ្លូវថ្នល់** សំដៅដល់ផ្លូវថ្នល់ កន្លែងឈប់យានជំនិះ ចំណតរថយន្តលើផ្លូវ បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ សំណង់សិល្បការ្យ និងសំណង់ផ្សេងៗទៀតបម្រើឲ្យផ្លូវថ្នល់។

១៤- **ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់** សំដៅដល់ដីចំណីផ្លូវ សំណង់ផ្លូវថ្នល់ ស្ថានីយចំណតរថយន្ត (បេនឡាន) បរិវេណចំណតរថយន្ត ទីសំចតរថយន្ត ស្ថានីយសេវាតាមដងផ្លូវ និងទីតាំងសម្រាកលំហែ។

១៥- **ដីចំណីផ្លូវថ្នល់** សំដៅដល់ដីនៅសងខាងខ្សែបន្ទាត់ផ្ចិតនៃផ្លូវថ្នល់ ព្រមទាំងទំហំចំណីផ្លូវថ្នល់ ទុកបម្រុងសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង ការអភិវឌ្ឍ និងការការពារផ្លូវថ្នល់ ធានាសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ និងសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ការងារហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្តផ្សេងទៀត ដែលកំណត់ដោយខ្សែបន្ទាត់ព្រំដីចំណីផ្លូវ។

១៦- **ខ្សែបន្ទាត់ព្រំដីចំណីផ្លូវថ្នល់** សំដៅដល់ខ្សែបន្ទាត់នៃបណ្តាចំណុចព្រំដីចំណីផ្លូវ ដែលមានចម្ងាយកំណត់ពីខ្សែបន្ទាត់ផ្ចិតនៃផ្លូវថ្នល់។

១៧- **ទំហំផ្លូវកម្រិតកំណត់** សំដៅដល់ទំហំមានខ្នាតកម្រិតកំណត់អំពីកម្ពស់និងផ្ទៃរបស់ផ្លូវ ស្ពាន កំពង់ចម្លង ផ្លូវរូង។ល។ ដើម្បីឲ្យរថយន្តដឹកជញ្ជូនទំនិញឆ្លងកាត់មានសុវត្ថិភាព។

១៨- **កន្លែងផ្លូវប្រសព្វ** សំដៅដល់កន្លែងប្រសព្វនៃផ្លូវពីរឬច្រើន ដែលមានផ្ទៃរាបតែមួយ និងមិនកំណត់មុំនៃអ័ក្សរបស់ទ្រូងផ្លូវឡើយ។ កន្លែងផ្លូវប្រសព្វអាចមានរាងជា +, X, Y, T ឬរង្វង់មូលជាដើម។

១៩- **កន្លែងផ្លូវប្រសព្វក្នុងលំហ** សំដៅដល់កន្លែងប្រសព្វនៃផ្លូវពីរឬច្រើន ដែលមានកម្រិតកម្ពស់ផ្ទៃខុសគ្នានិងមិនកំណត់មុំនៃអ័ក្សរបស់ទ្រូងផ្លូវឡើយ។ ផ្លូវប្រសព្វក្នុងលំហអាចមានរាងជា +, X, និង★។

២០- **ទម្ងន់សរុបអនុញ្ញាតអតិបរមារបស់យាន** សំដៅដល់ផលបូកទម្ងន់យាននឹងទម្ងន់ផ្ទុកមនុស្សនិងទម្ងន់ផ្ទុកទំនិញ។ ប្រសិនបើយានមានសណ្ដោង ទម្ងន់សរុបអនុញ្ញាតអតិបរមារបស់យាន គឺផលបូកនៃទម្ងន់សរុបអតិបរមារបស់យាននីមួយៗ។

២១- **ផ្លូវល្បឿនលឿន** សំដៅដល់ផ្លូវសម្រាប់យានយន្តធ្វើចរាចរណ៍ មានបរិក្ខារចែកទ្រូងផ្លូវជាពីរចំណែកខុសទិសគ្នាឬចែកជាគន្លងផ្លូវ គ្មានកន្លែងផ្លូវប្រសព្វលើផ្ទៃរាបមួយ ឬត្រូវមានផ្លូវប្រសព្វតិចបំផុតក្នុងករណីចាំបាច់ និងបំពាក់គ្រប់គ្រាន់នូវបរិក្ខារផ្លូវថ្នល់ ដើម្បីជានាលំហូរចរាចរណ៍អត់ឈប់ សុវត្ថិភាព និងដើម្បីបន្ថយពេលវេលាធ្វើដំណើរ និងមានកន្លែងកំណត់សម្រាប់ឲ្យយានយន្តចេញនិងចូលផ្លូវល្បឿនលឿន។

២២- **អ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់** សំដៅដល់អ្នកបើកបរយាន អ្នកធ្វើរជើង អ្នកធ្វើអាជីវកម្មលើផ្លូវថ្នល់ អ្នកឃ្វាលឬអ្នកប្រើប្រាស់សត្វពាហនៈ និងអ្នកប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ក្នុងគោលបំណងផ្សេងទៀត។

២៣- **ផ្លូវជាតិ** សំដៅដល់ផ្លូវដែលមានចរាចរណ៍ច្រើន៖

ក- ផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីរាជធានីភ្នំពេញឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុងនៃខេត្តនីមួយៗនៅទូទាំងប្រទេស។

ខ- ផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីក្រុងនៃខេត្តមួយ ឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុងនៃខេត្តមួយទៀត។

គ- ផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីផ្លូវជាតិ ឆ្ពោះទៅកាន់ផ្លូវជាតិ។

ឃ- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវជាតិ ឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុងនៃខេត្តមួយ។

ង- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវជាតិ ឬផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីក្រុងនៃខេត្តមួយឆ្ពោះទៅកាន់តំបន់សំខាន់ៗ ដូចជា កំពង់ផែ ស្ថានីយរថភ្លើង អាកាសយានដ្ឋាន តំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស រមណីយដ្ឋានទេសចរណ៍ ច្រកទ្វារព្រំដែន តំបន់មានសក្តានុពលសេដ្ឋកិច្ចសំខាន់ៗផ្សេងទៀត។

ច- ផ្លូវសំខាន់ៗរបស់ជាតិ មានចរាចរណ៍ច្រើនដែលកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល តាមសំណើរបស់ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន។

២៤- **ផ្លូវខេត្ត** សំដៅដល់ផ្លូវដែលមានចរាចរណ៍មធ្យមៈ

ក- ផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីក្រុងនៃខេត្តមួយ ឆ្ពោះទៅកាន់ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ។

ខ- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវជាតិ ឆ្ពោះទៅកាន់ផ្លូវខេត្ត ។

គ- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវខេត្តឬផ្លូវក្រុង ឆ្ពោះទៅកាន់ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ។

ឃ- ផ្លូវភ្ជាប់ចេញពីក្រុងនៃខេត្តមួយ ឆ្ពោះទៅកាន់ផ្លូវខេត្ត ។

ង- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវខេត្ត ឆ្ពោះទៅកាន់ផ្លូវខេត្ត។

ច- ផ្លូវបែកចេញពីផ្លូវខេត្ត ឬផ្លូវក្រុង ឬផ្លូវទីប្រជុំជននានាក្នុងខេត្តទៅកាន់តំបន់សំខាន់ៗ ដូចជា កំពង់ផែ ស្ថានីយរថភ្លើង អាកាសយានដ្ឋាន តំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស រមណីយដ្ឋានទេសចរណ៍ ច្រកទ្វារព្រំដែនទ្វេភាគី តំបន់មានសក្តានុពលសេដ្ឋកិច្ចមធ្យមផ្សេងទៀត។

២៥- **ផ្លូវរាជធានី ផ្លូវក្រុង និងផ្លូវទីប្រជុំជននានាក្នុងខេត្ត** សំដៅដល់ផ្លូវថ្នល់ដែលស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណភូមិសាស្ត្ររដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត ដោយរួមមានទ្រូងផ្លូវ ចិញ្ចើមផ្លូវ និងផ្លូវថ្មើរជើង។

២៦- **ផ្លូវជនបទ** សំដៅដល់ៈ

ក- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីផ្លូវជាតិ ផ្លូវខេត្ត ឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុង ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ ទីប្រជុំជនឃុំ សង្កាត់ និងទៅភូមិ។

ខ- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីក្រុង ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ ឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុង ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ។

គ- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីក្រុង ទីរួមស្រុក ខណ្ឌ ទៅទីប្រជុំជនឃុំ សង្កាត់។

ឃ-ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីទីប្រជុំជនឃុំ សង្កាត់ ទៅទីប្រជុំជនឃុំ សង្កាត់។

ង- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីទីប្រជុំជនឃុំ សង្កាត់ ទៅភូមិ។

ច- ផ្លូវដែលភ្ជាប់ពីភូមិទៅភូមិ។

ឆ- ផ្លូវក្នុងភូមិ។

២៧- **ស្ថានីយចំណតរថយន្ត** សំដៅដល់កន្លែងចតរថយន្ត សម្រាប់សកម្មភាពឡើងចុះអ្នកដំណើរ និងលើកដាក់ទំនិញ។

២៨- **ស្ថានីយថ្លឹងយានយន្ត** សំដៅដល់កន្លែងដែលរៀបចំឡើងសម្រាប់ត្រួតពិនិត្យទម្ងន់យានយន្ត។

២៩- **បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស** សំដៅដល់បទដ្ឋានបច្ចេកទេស ស្តង់ដាបច្ចេកទេស និងឯកសារណែនាំលំអិតបច្ចេកទេសការងារ លក្ខខណ្ឌសុវត្ថិភាពការងារ និងលក្ខខណ្ឌសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍។

៣០- **អ្នកជាប់ពាក់ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់** សំដៅដល់អ្នកគ្រប់គ្រង អ្នកសាងសង់ អ្នកត្រួតពិនិត្យ អ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន ឬសម្បទានិកអភិវឌ្ឍនិងថែទាំផ្លូវថ្នល់ អ្នកដឹកជញ្ជូន និងអ្នកប្រើប្រាស់ ផ្លូវថ្នល់ អ្នករស់នៅសងខាងផ្លូវថ្នល់ អ្នកផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈ គ្រឿងចក្រ បរិក្ខារផ្លូវថ្នល់។

៣១- **ស្ថានីយសេវាតាមដងផ្លូវ** សំដៅដល់កន្លែងបម្រើដល់ចរាចរណ៍តាមដងផ្លូវដូចជា ស្ថានីយប្រេងឥន្ធនៈ កន្លែងគ្រប់គ្រងនិងផ្តល់ព័ត៌មាន ទីតាំងសម្រាកលំហែ ទីសម្រាក យានដ្ឋានជួសជុលយានយន្ត។ល។

៣២- **ស្ថានីយសម្រាក** សំដៅដល់កន្លែងសម្រាប់ឲ្យអ្នកធ្វើដំណើរសម្រាក ដោយមានសេវាអាហារដ្ឋាន បង្គន់អនាម័យ កន្លែងផូនដំណឹង។

៣៣- **ទីតាំងសម្រាកលំហែ** សំដៅដល់កន្លែងសម្រាប់ធ្វើសេវាកម្មសាធារណៈ ដែលស្ថិតនៅខាងក្រៅដីចំណីផ្លូវនៃផ្លូវថ្នល់ធំៗដូចជា ផ្លូវល្បឿនលឿន ផ្លូវជាតិ សម្រាប់ឲ្យអ្នកបើកបរ និងអ្នកធ្វើដំណើរឈប់សម្រាក ដោយមានសណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មានបណ្តាញផ្លូវថ្នល់សុវត្ថិភាព មានចំណតរថយន្ត ស្ថានីយប្រេងឥន្ធនៈ ស្ថានីយផ្តល់ព័ត៌មាន យានដ្ឋានជួសជុលយានយន្ត មានបណ្តាញទឹកស្អាត ប៉ុន្តែមិនមែនជារមណីយដ្ឋានទេ។

៣៤- **ផ្លូវជាន់គ្នា** សំដៅដល់ផ្លូវពីរឬច្រើនស្ថិតនៅលើផ្ទៃរាបតែមួយ ឬស្ថិតនៅលើផ្ទៃខុសកម្រិតគ្នា មានទិសស្របគ្នា មានប្រភេទនិងមុខងារផ្លូវខុសគ្នា។

៣៥- **ស្ពាន** សំដៅដល់សំណង់ឆ្លងផ្ទៃទឹក សម្រាប់ចម្លងចរាចរណ៍ពីទីតាំងមួយទៅទីតាំងមួយទៀត។

៣៦- **ស្ពានអាកាស** សំដៅដល់ស្ពានឆ្លងផ្ទៃដី សម្រាប់ចម្លងចរាចរណ៍ពីទីតាំងមួយទៅទីតាំងមួយទៀត ដោយរំលងសំណង់គ្រប់ប្រភេទ នៅទីតាំងខុសៗគ្នា កម្រិតកម្ពស់ខុសៗគ្នា។

៣៧- **ស្ពានរំលង** សំដៅដល់ស្ពានឆ្លងផ្ទៃដី សម្រាប់ចម្លងចរាចរណ៍ពីទីតាំងមួយទៅទីតាំងមួយទៀត ដោយរំលងផ្លូវថ្នល់ឬផ្លូវរថភ្លើងនៅទីតាំងតែមួយ។

៣៨- **ផ្លូវរូង** សំដៅដល់ខ្សែផ្លូវបម្រើឲ្យចរាចរណ៍ ស្ថិតនៅក្រោមផ្ទៃដីឬក្នុងរូង ដែលមានជញ្ជាំងសុវត្ថិភាព។

៣៩- **សំណៅ** សំដៅដល់ការចម្លងពីសេចក្តីដើម ច្បាប់ដើម ដើម្បីទុកជាឯកសារ។